

[OSIERACAĆ *vb impf*

3 sg praes osi(e)rãcã.

Sł stp, Cn brak, Linde także XVII w.

Sprawiać, że ktoś zostaje osierocony, opuszczony; w przen: zabijać, mordować: znadworza miecz ośieraca/ wdomu (lepak) iáko śmierć [foris orbavit gladius, domi erat tanquam mors]. BudBib Thren 1/20 (Linde).

Formacje współrdzenne cf SIEROCIĆ.

*Cf **OSIEROCAĆ, OSIEROCIAĆ, OSIROCANIE***

TG